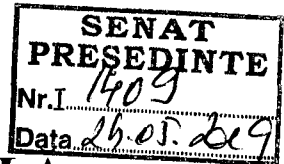

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

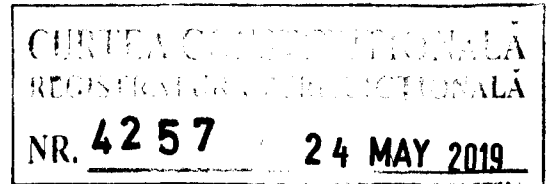
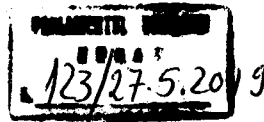
Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România

Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80

Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.1504A/2019

Domnului

Călin Constantin Anton POPESCU-TĂRICEANU

Președintele Senatului

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Președintele României referitoare la neconstituționalitatea Legii privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 31 mai 2019 (inclusiv în format electronic, la adresa de e-mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 5 iunie 2019.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

Președinte.

Prof.univ.dr. Valer DORNEANU

L123/2017

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
Dosar nr. 1504/A1/2019

ROMÂNIA

Administrația Prezidențială - Cabinetul Președintelui
CP1/ 421 / 24.05.2019

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDIȚIONALĂ
NR. 4252 / 24 MAY 2019

ORA 12⁰⁰

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, mai 2019

Domnului VALER DORNEANU PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulez următoarea

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

asupra

Legii privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate

Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate a fost trimisă Președintelui României spre promulgare în data de 6 mai 2019. Prin modul în care a fost adoptată, precum și prin conținutul normativ Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate contravine unor norme și principii constituționale, pentru motivele prezentate în cele ce urmează.

I. Motive de neconstituționalitate extrinsecă

1. Încălcarea prevederilor art. 75 alin. (2), respectiv a celor ale art. 147 alin. (4) din Constituție

Propunerea legislativă privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu și de regim juridic special a fost depusă la Senat, ca primă Cameră competentă, spre dezbateră și adoptare, la data de 6 martie 2017 (înregistrată sub nr. B.73/6.03.2017).

În conformitate cu dispozițiile art. 79 din Constituție și ale Legii nr. 73/1993 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ, respectiv cu cele ale art.111 alin. (1) din Constituție, Biroul permanent al Senatului, în ședința din data de 14 martie 2017 a transmis propunerea legislativă menționată, spre avizare, Consiliului Legislativ și Guvernului, în vederea formulării unui punct de vedere, stabilind drept termen până la care să fie transmis avizul Consiliului Legislativ data de 13 aprilie 2017. Menționăm că, până la termenul stabilit, Consiliul Legislativ a transmis avizul (nr. 223/12.04.2017), în timp ce Guvernul nu a transmis un punct de vedere.

La data de 15 mai 2017, propunerea legislativă a fost înregistrată cu numărul L.123/2017 și a fost trimisă comisiilor competente, Biroul permanent al Senatului sesizându-le în vederea elaborării avizelor și a raportului, stabilind totodată și termenele în care acestea trebuiau întocmite.

Potrivit art. 75 alin. (2) și (3) din Constituție, „(2) Prima Cameră sesizată se pronunță în termen de 45 de zile. Pentru coduri și alte legi de complexitate deosebită, termenul este de 60 de zile. În cazul depășirii acestor termene se consideră că proiectele de legi sau propunerile legislative au fost adoptate”. Astfel, Constituția instituie o prezumție absolută, în virtutea căreia o inițiativă legislativă chiar dacă nu a fost adoptată de o Cameră se consideră adoptată prin simpla trecere a timpului. Prezumția se bazează pe o presupusă acceptare tacită a propunerii legislative și pe lipsa obiecțiilor primei Camere sesizate. Termenul de 45 de zile, respectiv de 60 de zile prevăzut la art. 75 alin. (2) din Legea fundamentală este un termen ce privește raporturile constituționale dintre autoritățile publice, respectiv în raporturile dintre cele două Camere ale Parlamentului, pe de o parte și între acestea și Guvern, pe de altă parte. La împlinirea acestuia, dreptul și, totodată obligația primei Camere competente să dezbată o inițiativă legislativă încetează, legea considerându-se adoptată în forma depusă de inițiator. Ca efect al împlinirii acestui termen, se naște dreptul Camerei decizionale de a se pronunța asupra inițiativei adoptate în condițiile art. 75 alin. (2) și de a decide definitiv. De asemenea, împlinirea acestui termen are consecința imposibilității membrilor primei Camere competente de a mai formula amendamente, dincolo de acest interval de timp stabilit de Constituție propunerile parlamentarilor sau ale comisiilor nemaifiind admisibile. Aceeași este și consecința pentru Guvern care, dincolo de acest termen nu mai poate formula și depune amendamente cu privire la

legea respectivă în cadrul primei Camere sesizate, nu mai poate solicita dezbaterea acesteia în procedură de urgență sau înscrierea ei cu prioritate pe ordinea de zi, toate aceste drepturi putând fi exercitate de Guvern doar în cadrul Camerei decizionale.

În privința momentului de la care începe să curgă termenul de adoptare tacită, în jurisprudența sa referitoare la termenele de adoptare tacită, Curtea Constituțională a reținut faptul că „Parlamentul nu este obligat să aștepte primirea avizelor sau punctelor de vedere, fiind de principiu statuat prin jurisprudența Curții Constituționale că Parlamentul nu poate fi ținut în realizarea activității de legiferare de faptul că una sau alta dintre autoritățile sau instituțiile publice cu competențe de avizare nu trimit sau transmit cu întârziere un punct de vedere solicitat de Camerele Parlamentului. Din această perspectivă, transmiterea de către Guvern cu întârziere a punctului său de vedere nu poate constitui temeiul amânării dezbaterilor unei inițiative legislative în Camerele Parlamentului, peste termenele stabilite de norma constituțională” (Decizia nr. 646/2018, par. 80). Potrivit art. 118 din Regulamentul Senatului, „Pentru propunerile legislative termenele de legiferare curg de la data înregistrării acestora la Biroul permanent, însoțite de avizele necesare”. Așadar, având în vedere aceste dispoziții și jurisprudența Curții Constituționale mai sus menționată, termenul de adoptare tacită a propunerii legislative privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu și de regim juridic special a început să curgă la data de 15 mai 2017.

În privința modului de calcul al acestor termene, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că „termenele care privesc desfășurarea raporturilor constituționale dintre autoritățile publice, (...) în măsura în care nu se prevede altfel în mod expres, nu se calculează pe zile libere.” (Decizia nr. 233/1999). În Decizia nr. 89/2010, Curtea a reținut că dispozițiile art. 101 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „termenele se înțeleg pe zile libere, neintrând în socoteală nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul” nu sunt aplicabile în dreptul public, supus regulii în virtutea căreia termenele, în acest domeniu, se calculează pe zile calendaristice, în sensul că se include în termen și ziua în care el începe să curgă și ziua când se împlinește.

Potrivit art. 93 alin. (3), (7) și (8) din Regulamentul Senatului, „(3) Senatul, ca primă Cameră sesizată, se pronunță asupra proiectelor de lege și propunerilor legislative cu care este sesizat, în termen de 45 de zile de la data prezentării

acestora în Biroul permanent. Pentru coduri și alte legi de complexitate deosebită, termenul este de 60 de zile de la data prezentării în Biroul permanent; (7) În cazul depășirii termenelor prevăzute la alin. (3), proiectul de lege sau propunerea legislativă se consideră că a fost adoptată și se înaintează Camerei Deputaților, care va decide definitiv; (8) Termenele prevăzute la alin. (3) și (5) se calculează potrivit art. 118”. Art. 118 din Regulamentul Senatului prevede faptul că „Pentru propunerile legislative termenele de legiferare curg de la data înregistrării acestora la Biroul permanent, însoțite de avizele necesare”, iar art. 119 din același act, în forma de la data parcurgerii procedurii legislative de la nivelul Senatului în privința acestei propuneri legislative prevedea faptul că „Pentru termenele procedurale ale procesului legislativ se iau în calcul numai zilele în care Senatul lucrează în plen sau în comisii permanente”.

Faptul că prin Hotărârea Senatului nr. 5/2019 a fost modificat art. 119 din Regulamentul Senatului stabilindu-se că „Termenele procedurale ale procesului legislativ se calculează pe zile calendaristice” nu prezintă relevanță în situația de față, întrucât la acel moment (în data de 15 mai 2017, momentul la care a început să curgă termenul de adoptare tacită) era aplicabilă forma anterioară a art. 119, mai sus menționată.

În jurisprudența sa, Curtea a reținut faptul că în cazul în care regulamentul parlamentar prevede, în mod expres, un alt mod de calcul, de excepție de la regula comună existentă în dreptul public, se aplică respectivul mod de calcul. Așa cum a reținut Curtea în Decizia nr. 650/2018, par. 229, „întrucât prezumția de constituționalitate atașată Regulamentului Senatului nu a fost contestată sau răsturnată în formele și termenii prevăzuți de Constituție, Curtea constată că modul de calcul al termenului de adoptare a legii se realizează potrivit acestui act”. Acest aspect a fost reținut și în Decizia Curții Constituționale nr. 77/2019, par. 64-67 stabilindu-se că în situația în care regulamentul parlamentar prevede un alt mod de calcul al termenului, se aplică respectivele dispoziții.

În aceste condiții, din analiza calendarului de lucru al Senatului, luând în considerare zilele în care Senatul a lucrat în plen sau în comisii permanente, începând cu data de 15 mai 2017 și ținând cont de jurisprudența Curții Constituționale - potrivit căreia „singura ipoteză în care termenele de adoptare tacită ar putea fi suspendate este aceea a vacanței parlamentare, respectiv a perioadei dintre sesiunile parlamentare ordinare, în condițiile în care nu s-a

solicitat întrunirea în sesiune extraordinară, la cererea Președintelui României, a biroului permanent al fiecărei Camere ori a cel puțin o treime din numărul deputaților sau al senatorilor” (Decizia nr. 646/2018, par. 86) - termenul de adoptare tacită de 45 de zile se împlinea în data de 19 septembrie 2017. Din fișa parcursului legislativ al legii criticate la prima Cameră sesizată rezultă că, la data de 18 septembrie 2017 (cu o zi înainte de expirarea termenului de 45 de zile), plenul Senatului a aprobat prelungirea la 60 de zile a termenului de dezbatere a propunerii legislative. Termenul astfel prelungit, se împlinea la data de 18 octombrie 2017. Or, propunerea legislativă a fost adoptată de Senat în data de 6 noiembrie 2017, la aproape 6 luni de la înregistrarea sa însoțită de avizul Consiliului Legislativ, moment de la care a început să curgă termenul constituțional de 60 de zile. Precizăm că inițiativa legislativă dedusă controlului de constituționalitate se afla la Senat într-o procedură obișnuită de adoptare, aceasta nefiind elaborată de o comisie specială, ipoteză în care modul de calcul al termenelor constituționale prevăzute la art. 75 alin. (2) ar fi fost susceptibile, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, și de aplicarea altor reguli (Decizia nr. 650/2018).

Potrivit stenogramei ședinței plenului Senatului din data de 6 noiembrie 2017, nu este prezentă nicio referire la împlinirea termenului de adoptare tacită, raportul comun al comisiilor fiind adoptat cu 64 de voturi pentru, 27 de voturi împotriva și 7 abțineri, iar propunerea legislativă a fost adoptată cu 65 de voturi pentru, 28 de voturi împotriva și 6 abțineri.

Or, prin continuarea procedurii parlamentare după data de 18 octombrie 2017 și prin adoptarea legii de către Senat în calitate de primă Cameră competentă, în data de 6 noiembrie 2017, într-o altă formă decât cea a inițiatorului, legea criticată a fost adoptată de Senat cu încălcarea dispozițiilor art. 75 alin. (2) coroborate cu cele ale art. 61 alin. (2) din Constituție. În conformitate cu prevederile constituționale menționate, obligația Senatului după împlinirea termenului de 60 de zile era să considere legea adoptată tacit și să o transmită Camerei Deputaților pentru continuarea procedurii legislative. După împlinirea acestui termen, nici Senatul în ansamblul său și nicio altă structură de lucru sau de conducere nu ar mai fi putut formula amendamente și nu ar mai fi putut înscrie legea pe ordinea de zi.

În consecință, adoptarea legii de către Senat, ca primă Cameră competentă, în ședința din data de 6 noiembrie 2017, s-a realizat cu încălcarea prevederilor art. 75 alin. (2), fiind dezbătută și adoptată cu depășirea termenului constituțional de 60 de zile stabilit pentru prima Cameră sesizată. Procedând în acest mod, dezbateră și adoptarea de către Senat a legii criticate în ședința din 6 noiembrie 2017 echivalează și cu încălcarea jurisprudenței Curții Constituționale și, implicit, a prevederilor art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală.

2. Încălcarea dispozițiilor art. 141 și art. 1 alin. (3) și alin. (5) din Constituție, determinată de lipsa avizului Consiliului Economic și Social

Potrivit art. 141 din Constituție: „Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.”

În conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social: „ Art.2. - (1) Consiliul Economic și Social este consultat obligatoriu asupra proiectelor de acte normative inițiate de Guvern sau a propunerilor legislative ale deputaților ori senatorilor. Rezultatul acestei consultări se concretizează în avize la proiectele de acte normative”. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 5 lit. a): „ (2) Consiliul Economic și Social exercită următoarele atribuții: a) avizează proiectele de acte normative din domeniile de specialitate prevăzute la art. 2 alin. (2), inițiate de Guvern, precum și propunerile legislative ale deputaților și senatorilor, invitând inițiatorii la dezbateră actelor normative;”. Menționăm că printre domeniile de specialitate ale Consiliului Economic și Social astfel cum sunt acestea reglementate la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 248/2013, lit. a), b) și lit. e) din acest articol prevăd că se solicită avizul CES pentru toate inițiativele legislative prin care se reglementează: „ a) politicile economice; b) politicile financiare și fiscale; (...) e) protecția consumatorului și concurență loială;”.

Or, potrivit expunerii de motive semnate de inițiatorii propunerii legislative criticate, aceasta vizează, „ (...) modificarea și completarea sistemului de facilități fiscale, cu scopul explicit de a crea un cadru legal stimulativ pentru dezvoltarea unor activități economice pe anumite terenuri, cu specific aparte”. De asemenea,

potrivit art. 1 din legea criticată, în forma depusă de inițiatori la Senat, ca primă Cameră competentă, se prevedea: „Art.1. - În scopul dezvoltării activităților economice, creării de locuri de muncă și creșterii veniturilor bugetare, prezenta lege instituie un regim fiscal derogatoriu și un regim juridic special, aplicabil unei anumite categorii de terenuri, construcțiilor edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate, în scopul dezvoltării activităților economice aferente.” Astfel, în forma depusă de inițiatori, legea supusă controlului de constituționalitate viza instituirea unui regim fiscal derogatoriu aplicabil unei anumite categorii de terenuri, construcțiilor edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate, în scopul dezvoltării activităților economice, creării de locuri de muncă și creșterii veniturilor bugetare. Categoriile de terenuri vizate sunt insule, grinduri și alte suprafețe de uscat, cu potențial de exploatare economică, rezultate prin acțiuni sau modificări naturale ale teritoriului ori prin lucrări de amenajare hidrotehnică, iar activitățile economice ce se pot autoriza pe aceste terenuri sunt cele de producție de energie regenerabilă, turism, agrement, alimentație publică, comerț cu amănuntul, jocuri de noroc, precum și cele de servicii conexe acestora. În concluzie, față de obiectul de reglementare al propunerii legislative, aceasta ar fi trebuit să fie avizată de către Consiliul Economic și Social în conformitate cu prevederile art. 141 din Constituție raportate la cele ale art. 2 alin. (1) și alin. (2) lit. a), b) și lit. e) coroborate cu cele ale art. 5 din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social.

Analizând parcursul legislativ al propunerii legislative privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu și de regim juridic special se poate constata că legea criticată nu a fost supusă avizării Consiliului Economic și Social nici în cadrul dezbaterilor de la Senat (L 123/2017) și nici în cadrul dezbaterilor de la Camera Deputaților (PLx. 453/2017). Astfel, pe pagina de internet a Senatului figurează un link intitulat “adresa pentru aviz la Consiliul Legislativ, Guvern, Consiliul Economic și Social...” în cuprinsul căruia sunt atașate însă, în format PDF, doar adresele formulate către președintele Consiliului Legislativ (înregistrată cu nr. XXXV/1095 din 14.03.2017), ministrul pentru relația cu Parlamentul (înregistrată cu nr. XXXV/1096 din 14.03.2017) și Secretarul General al Guvernului (înregistrată cu nr. XXXV/1097 din 14.03.2017), corespunzătoare solicitării de către Senat, în conformitate cu prevederile art. 79 și, respectiv,

art. 111 din Constituție, a avizului Consiliului Legislativ, respectiv a punctului de vedere al Guvernului. Așadar, deși Consiliul Economic și Social apare în denumirea link-ului de pe fișa legislativă de la Senat, unde sunt atașate cele trei adrese menționate, în realitate o adresă similară înaintată/formulată de către Senat Consiliului Economic și Social nu există, ceea ce implicit înseamnă că nu s-a solicitat avizarea propunerii legislative de către această autoritate constituțională, în conformitate cu legea. Tot astfel, nu a putut fi identificată, în cadrul acțiunilor efectuate în derularea procesului legislativ la Senat ori la Camera Deputaților, solicitarea avizului Consiliului Economic și Social.

Or, față de obiectul de reglementare al propunerii legislative, precum și de intenția inițiatorilor, astfel cum a fost aceasta motivată prin expunerea de motive depuse la prima Cameră competentă, în raport cu dispozițiile art. 141 din Constituție și ale art. 2 alin. (1) și alin. (2) lit. a), b) și lit. e) coroborate cu cele ale art. 5 din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, rezultă că solicitarea avizului Consiliului Economic și Social cu privire la această lege era obligatorie.

Cu privire la omisiunea solicitării avizului acestei autorități, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat: „84. În aplicarea normelor constituționale de referință, Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative impune, prin art. 31 alin. (3), anterior citat, ca forma finală a instrumentelor de prezentare și motivare a proiectelor de acte normative să facă referiri la avizul Consiliului Legislativ și, după caz, al altor autorități avizatoare, precum Consiliul Economic și Social. Desigur că, așa cum se arată și în punctul de vedere transmis de Camera Deputaților, nu este obligatorie și obținerea unui aviz, iar procedura legislativă nu poate fi obstrucționată de pasivitatea autorităților avizatoare. Însă, în cauză, un astfel de aviz nu a fost solicitat. Ca urmare, având în vedere dispozițiile constituționale și legale citate, absența solicitării avizului Consiliului Economic și Social este de natură să susțină neconstituționalitatea extrinsecă a legii, în raport de prevederile art. 1 alin. (3) și (5), coroborate cu cele ale art. 141 din Constituție. 85. Curtea subliniază că principiul legalității, prevăzut de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, interpretat în coroborare cu celelalte principii subsumate statului de drept, reglementat de art. 1 alin. (3) din Constituție, impune ca atât exigențele de ordin procedural, cât și cele de ordin substanțial să fie respectate în cadrul legiferării.

Regulile referitoare la fondul reglementărilor, procedurile de urmat, inclusiv solicitarea de avize de la instituțiile prevăzute de lege nu sunt însă scopuri în sine, ci mijloace, instrumente pentru asigurarea dezideratului calității legii, o lege care să slujească cetățenilor, iar nu să creeze insecuritate juridică.

În același sens Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 128 din 6 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 8 martie 2019, când a reținut că "în ansamblul normelor constituționale, dispozițiile care cuprind reguli cu caracter procedural incidente în materia legiferării se corelează și sunt subsumate principiului legalității, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție, la rândul său acest principiu stând la temelia statului de drept, consacrat expres prin dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție. De altfel, și Comisia de la Veneția, în raportul intitulat *Rule of law checklist*, adoptat la cea de-a 106-a sesiune plenară (Veneția, 11-12 martie 2016), reține că procedura de adoptare a legilor reprezintă un criteriu în aprecierea legalității, care constituie prima dintre valorile de referință ale statului de drept (pct. II A5). Sub acest aspect sunt relevante, între altele, potrivit aceluiași document, existența unor reguli constituționale clare în privința procedurii legislative, dezbaterile publice ale proiectelor de legi, justificarea lor adecvată, existența evaluărilor de impact de adoptarea legilor. Referitor la rolul acestor proceduri, Comisia reține că statul de drept este legat de democrație prin faptul că promovează responsabilitatea și accesul la drepturile care limitează puterile majorității." (paragraful 32) 86. Astfel fiind, în acord cu susținerile autorilor sesizării, Curtea constată că legea, în integralitatea sa, este neconstituțională, în raport cu prevederile art. 1 alin. (3) și (5) și art. 141 din Constituție, întrucât nu au fost realizate motivarea și fundamentarea economică, socială și juridică a soluțiilor adoptate și nu a fost solicitat avizul CES." (Decizia nr. 139/2019).

În concluzie, rezultă că solicitarea avizului Consiliului Economic și Social era obligatorie, iar omisiunea Parlamentului de a solicita acest aviz contravine dispozițiilor art. 141 și art. 1 alin. (3) și alin. (5) din Constituție.

II. Motive de neconstituționalitate intrinsecă

1. Articolul 2 din Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție

Potrivit art. 2 din legea criticată: „Terenurile proprietate publică sau privată care fac obiectul prezentei legi sunt: insule, grinduri și alte suprafețe de uscat, cu potențial de exploatare economică, rezultate prin acțiuni sau modificări naturale ale teritoriului ori prin lucrări de amenajare hidrotehnică.”

Însă, atât aceste terenuri prin natura lor, cât și lucrările de amenajare hidrotehnică implică proximitate față de ape și mediul acvatic. Din această perspectivă, sunt incidente dispozițiile art. 1 alin. (4) din Legea apelor nr. 107/1996, conform căroră „apele, malurile și albiile acestora, indiferent de persoana fizică sau juridică care le administrează, sunt supuse dispozițiilor prezentei legi, precum și prevederilor din convențiile internaționale la care România este parte”. Totodată, potrivit pct. 5 al Anexei nr. 1 la Legea nr. 107/1996, albia minoră este definită ca reprezentând acea „suprafață de teren ocupată permanent sau temporar de apă, care asigură curgerea nestingherită, din mal în mal, a apelor la niveluri obișnuite, **inclusiv insulele** (*s.n.*) create prin curgerea naturală a apelor;”.

Stimularea prin orice mijloace a dezvoltării de activități economice în zone supuse unui regim special, în mod necesar, trebuie realizată doar ulterior verificării compatibilității scopului economic cu scopul instituirii regimului special. Or, în situația regimului special stabilit prin Legea apelor nr. 107/1996, care dispune cu privire la gestionarea unor resurse strategice, a unor riscuri de mediu și a unor riscuri la adresa sănătății, proprietății și vieții persoanelor, prioritatea obiectivului privind siguranța în raport de obiectivul economic este evidentă. De altfel, deși prin legea criticată sunt instituite măsuri cu privire la terenuri și lucrările de amenajare hidrotehnică, din parcursul legislativ al acestei legi rezultă că autoritatea publică centrală din domeniul apelor nu a fost consultată.

Din această perspectivă, considerăm că norma este neclară, iar prin lipsa oricărei mențiuni cu privire la respectarea regimului juridic al apelor (inclusiv a

altor suprafețe de uscat, a albiilor minore ce includ insulele, precum și a lucrărilor hidrotehnice) astfel cum este acesta instituit și protejat prin Legea nr. 107/1996, dispozițiile menționate din legea criticată sunt și lipsite de predictibilitate, fiind încălcate dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție.

2. Articolul 7 din Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție

Astfel, potrivit art. 7 din legea criticată: „Pentru activitățile economice autorizate în condițiile legii, nu sunt aplicabile dispozițiile art. 18 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat.”

La art. 18 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, intitulat „Regimul special pentru contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor” se prevede: „Contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor sau cazinourilor, inclusiv persoanele juridice care realizează aceste venituri în baza unui contract de asociere, și în cazul cărora impozitul pe profit datorat pentru activitățile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective, sunt obligați la plata impozitului în cotă de 5% aplicat acestor venituri înregistrate.”

Norma de la art. 7 este neclară, întrucât, pe de o parte, deși nu face trimitere la art. 6, este evident că se referă la toate activitățile economice descrise la art. 6.

La art. 6 se prevede că „Activitățile economice ce se pot autoriza pe terenurile menționate la art. 2 sunt cele de producție de energie regenerabilă, turism, agrement, alimentație publică, comerț cu amănuntul, jocuri de noroc, precum și cele de servicii conexe acestora.”

Cu toate acestea, legiuitorul prevede că tuturor acestor activități economice nu le este aplicabil regimul special pentru contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor, regim care oricum nu era aplicabil activităților de producție de energie regenerabilă,

turism, agrement, alimentație publică, comerț cu amănuntul, precum și cele de servicii conexe acestora.

3. Articolul 8 și articolul 11 din Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, cu consecința încălcării și a dispozițiilor art. 148 alin. (2) prin raportare la norma de referință reprezentată de art. 135 alin. (2) lit. a) din Legea Fundamentală

Potrivit art. 8 din legea supusă controlului de constituționalitate: „Art. 8. - (1) În privința taxei pe valoarea adăugată, prin derogare de la prevederile art. 291 alin. (1) și (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică cota redusă de TVA de 5% asupra bazei de impozitare pentru următoarele livrări de bunuri și servicii: 1. serviciile de alimentare cu apă și de canalizare; 2. transportul de persoane și al bagajelor acestora; 3. prestarea de servicii furnizate pentru curățarea străzilor, colectarea și tratarea deșeurilor menajere, altele decât cele prestate de instituțiile publice; 4. livrarea de gaze naturale, electricitate sau de energie pentru încălzirea urbană. (2) Prevederile alin. (1) pct. 4 se aplică începând cu data de 1 a lunii următoare datei consultării Comitetului pentru TVA din cadrul Comisiei Europene. Ministerul Finanțelor Publice va publica pe site-ul său oficial www.mfinante.ro data consultării. (3) Celelalte activități economice autorizate și desfășurate pe terenurile menționate la art. 2 se supun prevederilor Legii nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.”

Totodată, potrivit art. 11 din legea criticată: „În limitele competențelor legale, autoritățile publice locale pot adopta măsuri administrative, scutiri și alte facilități, cu caracter temporar sau permanent, care să contribuie la stimularea investițiilor și a dezvoltării activităților economice, în condițiile prezentei legi.”

Aceste două articole instituie măsuri susceptibile de a constitui ajutor de stat și pot fi acordate numai cu respectarea prevederilor naționale și europene în domeniul ajutorului de stat [art. 106-109 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a art. 93 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 83 din 27 martie 1999, cu

modificările și completările ulterioare, precum și O.U.G. nr. 77/2014]. Considerăm că lipsa unor mențiuni exprese referitoare la respectarea legislației în materia ajutorului de stat în conținutul normativ al art. 8 și al art. 11 din legea criticată (așa cum s-a procedat în cazul art. 5, art. 7 și art. 10 din aceeași lege) contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, cu consecința încălcării și a dispozițiilor art. 148 alin. (2) prin raportare la norma de referință reprezentată de art. 135 alin. (2) lit. a) din Legea Fundamentală.

În materia ajutorului de stat, art. 25 din Legea concurenței, nr. 21/1996 stipulează pentru Consiliul Concurenței o competență specială la alin. (1) lit. ș), respectiv aceea de a asigura „aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare, precum și aplicarea prevederilor Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare.” Totodată, potrivit art. 25 alin. (1) lit. l) și alin. (3) din Legea concurenței, nr. 21/1996: „Consiliul Concurenței are următoarele atribuții: (...) l) emite avize sau puncte de vedere pentru proiectele de acte normative, proiectele de documente de politici publice, care pot avea impact anticoncurențial, și poate recomanda modificarea acestora; (...) (3) În aplicarea alin. (1) lit. l), autoritățile și instituțiile administrației publice centrale și locale au obligația să solicite avize sau puncte de vedere atunci când inițiază proiecte de acte normative, proiecte de documente de politici publice, care pot avea impact anticoncurențial. Observațiile și propunerile formulate în avizul sau punctul de vedere al Consiliului Concurenței vor fi avute în vedere la definitivarea proiectului de act normativ, respectiv a proiectului de documente de politici publice.”

Față de dispozițiile art. 5, art. 7 și art. 10 din legea criticată ce trimit în mod expres la materia ajutorului de stat, sunt incidente dispozițiile Ordonanței de urgență nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, care la art. 6 alin. (2) prevede: „(2) Consiliul Concurenței acordă asistență de specialitate în domeniul ajutorului de stat autorităților, altor furnizori și beneficiarilor de ajutor de stat, pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor asumate de România în acest domeniu, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, inclusiv în cadrul

procesului de elaborare a actelor normative sau administrative prin care se instituie măsuri de natura ajutorului de stat/de minimis.” Totodată, potrivit art. 7 alin. (6) din același act normativ, Consiliul Concurenței emite un aviz privind conformitatea, corectitudinea și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de legislația europeană în domeniul ajutorului de stat.

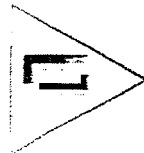
Învederăm faptul că la data de 22.04.2019, sub nr. 4500, Consiliul Concurenței a emis opinia referitoare la incidența reglementărilor din domeniul ajutorului de stat în cazul unora dintre prevederile legii criticate, printre care și art. 8 și art. 11 (pe care o anexăm prezentei sesizări de neconstituționalitate).

În concluzie, considerăm că în adoptarea legii criticate, Parlamentul a ignorat dispozițiile art. 25 alin. (3) din Legea nr. 21/1996 - normă imperativă ce instituie un caracter conform pentru avizul Consiliului Concurenței prin faptul că stipulează expres că „observațiile și propunerile formulate în avizul sau punctul de vedere al Consiliului Concurenței vor fi avute în vedere la definitivarea proiectului de act normativ” - în ceea ce privește art. 8 și art. 11 din legea criticată. Această omisiune contravine, la rândul său, art. 1 alin. (5) din Constituție.

În considerarea argumentelor expuse, vă solicit să admiteți sesizarea de neconstituționalitate și să constatați că Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate este neconstituțională, în ansamblul său.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS - WERNER IOHANNIS**

Domnului Sorin LAZĂR, Președinte

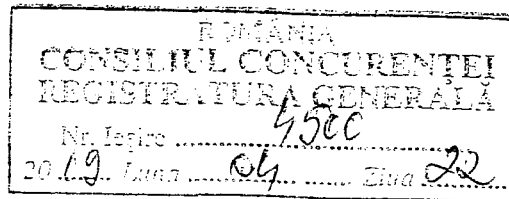
Parlamentul României

Camera Deputaților

Comisia pentru buget, finanțe și bănci

Palatul Parlamentului, str. Izvor nr. 2-4, sectorul 5

Municipiul București

Ref: adresa dumneavoastră din data de 05.04.2019, înregistrată la Consiliul Concurenței sub nr. RG/4500/08.04.2019

Stimate domnule Președinte,

Cu privire la adresa anterior menționată, prin care s-a solicitat opinia Consiliului Concurenței referitoare la incidența reglementărilor din domeniul ajutorului de stat în cazul unora dintre prevederile proiectului de Lege privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicat anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate (PLx 453/2017), vă comunicăm următoarele:

Prin proiectul de lege, conform art. 5 alin. (1), art. 7, art. 8 și art. 10, se propune acordarea următoarele facilități în legătură cu anumite terenuri și activități economice¹ desfășurate pe acestea:

- terenurile constituite din insule, grinduri și alte suprafețe de uscat, cu potențial de exploatare economică, rezultate prin acțiuni sau modificări naturale ale teritoriului sau prin lucrări de amenajare hidrotehnică și care fac parte din domeniul public al statului, sunt scutite de taxa pe teren;

¹ producție de energie regenerabilă, turism, agrement, alimentație publică, comerț cu amănuntul, jocuri de noroc, precum și servicii conexe acestora.

- în cazul activităților economice prevăzute de proiectul de lege nu sunt aplicabile prevederile art. 18² din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, respectiv sunt scutite de la plata unui impozit în cotă de 5%;
- respectivelor activități economice li se aplică regimul stabilit la art. 267 alin. (3)³ din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, și anume sunt exceptate de la obligațiile ce derivă din reglementările europene armonizate privind TVA;
- pentru construcțiile și activitățile economice realizate pe terenurile prevăzute de proiectul de lege, taxele și impozitele locale, calculate conform prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, se pot reduce cu 50%;
- autoritățile locale pot adopta măsuri stimulative, scutiri și alte facilități, cu caracter temporar sau permanent, care pot să contribuie la stimularea investițiilor și a dezvoltării activităților economice.

O măsură de sprijin reprezintă ajutor de stat⁴ dacă sunt îndeplinite condițiile cumulative prevăzute la art. 107 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), respectiv:

- ajutorul se acordă de către stat sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă;
- măsura favorizează anumite întreprinderi sau o anumită activitate economică;
- măsura denaturează sau amenință să denatureze concurența;
- măsura afectează schimburile comerciale dintre statele membre.

Prima facie, implementarea facilităților enumerate mai sus, precum și a celor prevăzute la art. 11 din proiectul de lege, referitoare la alte măsuri stimulative, scutiri și alte facilități ce pot fi adoptate de autoritățile publice locale pentru stimularea investițiilor și a dezvoltării activităților economice, poate reprezenta ajutor de stat, așa cum este acesta definit la art. 107 alin. (1) din TFUE.

Menționăm și faptul că, pentru a se evita incidența regulilor de ajutor de stat, considerăm că procesul de concesiune prevăzut la art. 5 alin. (2) din proiectul de lege va trebui să se realizeze în condiții de piață.

În acest context, pentru implementarea măsurilor de ajutor de stat va fi necesară elaborarea, cu respectarea prevederilor *OUG nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare*, a unor scheme de ajutor sau a unor măsuri individuale care să fie în

² "Contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor sau cazinourilor, inclusiv persoanele juridice care realizează aceste venituri în baza unui contract de asociere, și în cazul cărora impozitul pe profit datorat pentru activitățile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective, sunt obligați la plata impozitului în cotă de 5% aplicat acestor venituri înregistrate."

³ "Următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei:

a) Insulele Canare;

b) teritoriile franceze menționate la art. 349 și art. 355 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

c) Muntele Athos;

d) Insulele Aland;

e) Insulele anglo-normande."

⁴ Certitudinea juridică în ceea ce privește caracterul de ajutor de stat al unei măsuri de sprijin este dată de Comisia Europeană, prin decizie, și/sau de către instanțele naționale sau europene.

concordanță cu legislația națională și europeană în acest domeniu.

Menționăm că răspunsuri similare au fost înaintate și Departamentului pentru relația cu Parlamentul prin adresele nr. 15858/08.11.2016 și 7117/22.05.2017 (anexate).

Asigurându-vă de întreaga noastră colaborare, vă stăm la dispoziție pentru orice alte eventuale clarificări.

Cu deosebită considerație.

[Redacted]
Bogdan M. CHIRITOIU

[Redacted]
Președinte
[Redacted]

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

PARLAMENTUL ROMÂNIA
123/2.5.2019

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România
Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80
Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.1107A/2019

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICȚIONALĂ
NR. 3386 / 25 APR 2019

SENAT
PREȘEDINTE
Nr. I 122
Data 25.04.2019

Domnului
Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU
Președintele Senatului

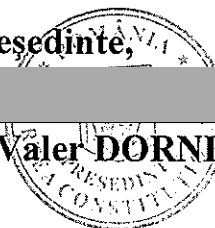
123/2019
În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de deputați aparținând Grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal și Uniunii Salvați România, referitoare la neconstituționalitatea Legii privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 14 mai 2019 (inclusiv în format electronic, la adresa de e-mail ccr-pvd@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 5 iunie 2019.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

Președinte,

Prof.univ.dr. Valer DORNEANU

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr. 1104/A1 2019

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDIȚIONALĂ

NR. 3347 / 25 APR 2019

Parlamentul României
Camera Deputaților
Cabinet Secretar general

București, 25 aprilie 2019
Nr. 2/3716

Domnului Valer DORNEANU
Președintele Curții Constituționale

Stimate domnule Președinte,

Vă trimitem, alăturat, sesizarea formulată de deputați aparținând Grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal și Uniunii Salvați România referitoare la Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate (Plx nr.453/2018).

Cu aleasă considerație,

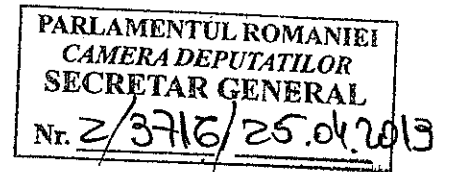
SECRETAR GENERAL

Silvia Claudia MIHALCEA

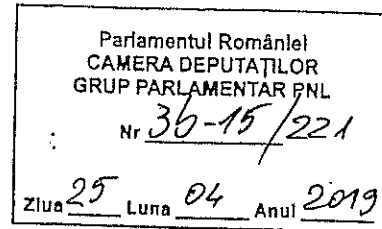
Parlamentul României
Camera Deputaților

Către,

Secretariatul General al Camerei Deputaților

Doamnei Silvia Claudia MIHALCEA

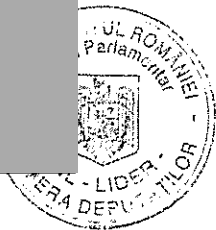

Doamnă Secretar General,

În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție și în baza art. 15, alin.(1) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în numele semnatarilor, vă înaintăm **Sesizarea** la Curtea Constituțională cu privire la *Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate (PL-x nr.453/2017)*, adoptată de Camera Deputaților în ședința din data de 16 aprilie 2019, în calitatea de cameră decizională.

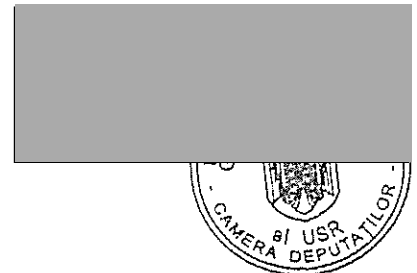
[REDACTED]
Lider Grup PNL

[REDACTED]
Raluca TURCAN

Lider Grup USR

Cristina Mădălina PRUNĂ

Către,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Domnului Valer Dorneanu,

Președintele Curții Constituționale a României

DOMNULE PREȘEDINTE,

În conformitate cu prevederile art. 146 lit. a) din Constituția României și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deputații menționați în anexa atașată formulăm prezenta

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

a Legii privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate (PL-x 453/2017), pe care o considerăm neconformă cu o serie de prevederi din Constituția României, pentru motivele expuse în continuare.

I.) SITUAȚIA DE FAPT

Conform fișei propunerii legislative (PL-x nr. 453/2017) obiectul de reglementare îl reprezintă *instituirea unui regim fiscal derogatoriu aplicabil unei anumite categorii de terenuri, construcțiilor edificate pe acestea și activităților economice aferente. Astfel, sunt avute în vedere insulele, grindurile și alte suprafețe de uscat, cu potențial de exploatare economică, rezultate prin acțiuni sau modificări naturale ale teritoriului ori prin lucrări de amenajare hidrotehnică și care fac parte din domeniul public al statului. [...] De asemenea, intră sub incidența propunerii de act normativ și construcțiile civile edificate pe terenurile mai sus amintite, în măsura în care sunt utilizate exclusiv pentru activitățile economice prevăzute la art.7 din proiect, și anume cele aferente producției de energie regenerabilă, turism, agrement, alimentație publică, comerț cu amănuntul, jocuri de noroc, precum și servicii conexe acestora.*

Legea mai-sus menționată face parte din categoria legilor ordinare.

Derularea procedurii legislative:

Propunerea legislativă supusă controlului de constituționalitate, după ce a primit avizul favorabil al Consiliului Legislativ (nr.223/11.04.2017), cu observații și propuneri, a fost înregistrată la Senat cu indicativul L123/15.05.2017, iar în 06.11.2017 a fost adoptată cu respectarea prevederilor art.76 alin.(2) din Constituția României.

În data de 13.11.2017 a fost prezentată în Biroul Permanent al Camerei Deputaților și trimisă pentru raport la: *Comisia pentru buget, finanțe și bănci, Comisia pentru administrație publică și amenajarea teritoriului, Comisia juridică, de disciplină și imunități*, iar pentru avizare la *Comisia pentru politică economică, reformă și privatizare* și la *Comisia pentru industrii și servicii*.

În data de 28.11.2017, de la *Comisia pentru industrii și servicii* s-a primit un aviz negativ, iar în data de 17.04.2018, *Comisia pentru politică economică, reformă și privatizare* a avizat negativ propunerea legislativă mai sus menționată.

În data de 16 aprilie 2019, cele trei comisii sesizate în fond, *Comisia pentru buget, finanțe și bănci, Comisia pentru administrație publică și amenajarea teritoriului, Comisia juridică, de disciplină și imunități* au adoptat un raport comun de adoptare a proiectului de *Lege privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate*, cu amendamente admise și cu amendamente respinse.

În aceeași zi, 16 aprilie 2019, plenul Camerei Deputaților a adoptat propunerea legislativă cu 177 voturi pentru, 85 voturi contra și 9 abțineri.

II. MOTIVE EXTRINSECI DE NECONSTITUȚIONALITATE

II.1. Legea încalcă dispozițiile art.61 alin.(2) din Constituția României, deoarece în Camera decizională au fost adoptate amendamente care schimbă în mod esențial conținutul juridic al reglementării.

În cadrul procedurii parlamentare, Legea supusă criticii de neconstituționalitate a fost modificată în procedura de dezbateri, în Camera decizională, Camera Deputaților, prin adoptarea unor amendamente care schimbă, în mod esențial, conținutul juridic al normelor adoptate de Senatul României, în calitate de primă camera sesizată.

În susținerea motivului extrinsec de neconstituționalitate cu privire la încălcarea principiului bicameralismului, precizăm că acesta a fost consacrat pe cale jurisprudențială de Curtea Constituțională a României, prin numeroase decizii. În acest sens, prin **Decizia nr. 561 din 18 septembrie 2018** referitoare la obiecția de neconstituționalitate a *Legii pentru modificarea și completarea Legii*

nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, Curtea a arătat:

„[...]34. Analizând criticile de neconstituționalitate extrinseci referitoare la încălcarea principiului bicameralismului, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a stabilit două criterii esențiale pentru a se determina cazurile în care, prin procedura legislativă, se încalcă principiul bicameralismului, și anume: pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. Întrunirea celor două criterii este de natură a afecta principiul constituțional care guvernează activitatea de legiferare a Parlamentului, plasând pe o poziție privilegiată Camera decizională, cu eliminarea, în fapt, a primei Camere sesizate din procesul legislativ (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. **710 din 6 mai 2009**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din data de 28 mai 2009, Decizia nr. **413 din 14 aprilie 2010**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, Decizia nr. **1.533 din 28 noiembrie 2011**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, Decizia nr. **62 din 7 februarie 2017**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 3 martie 2017, paragraful 29, Decizia nr. **89 din 28 februarie 2017**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 13 aprilie 2017, paragraful 54, sau Decizia nr. **377 din 31 mai 2017**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, paragraful 44).”

În conținutul Legii supusă analizei Curții Constituționale constatăm următoarele aspecte:

Articolul 2 din Lege a fost modificat în sensul în care fac obiectul de reglementare al Legii toate terenurile publice sau private care sunt „insule, grinduri și alte suprafețe de uscat, cu potențial de exploatare economică, rezultate prin acțiuni sau modificări naturale ale teritoriului ori prin lucrări de amenajare hidrotehnică”, ceea ce reprezintă o modificare esențială a conținutului textului normativ, deoarece prin interpretare teleologică se relevă faptul că inițiatorul a avut în vedere derogări fiscale aplicabile numai terenurilor proprietate privată. Conform Constituției României, cât și dispozițiilor Codului Civil, „proprietatea publică este inalienabilă, insesizabilă, imprescriptibilă” și, pe cale de consecință, orice modificare a conținutului acesteia are un impact semnificativ asupra relațiilor sociale, fapt pentru care considerăm că această modificare trebuia dezbătută și de prima Cameră sesizată, Senatul României. Apreciem că, prin completarea realizată de Camera Deputaților, a fost afectată și configurația actului normativ, generând o formă deosebită de forma adoptată de Senatul României.

În legătură directă cu dispoziția normativă antecitată este modificarea efectuată la **art.3** din Lege, text normativ care, de asemenea, schimbă conținutul juridic al reglementării, textul adoptat în Senat având semnificația juridică a unei exproprieri a statului în favoarea unităților administrativ-teritoriale, *per a contrario* modificarea adoptată de Camera Deputaților constituie un transfer cu titlu gratuit al unor bunuri imobile din patrimoniul statului în patrimoniul unităților administrativ-teritoriale, ceea ce evidențiază o diferență esențială, de conținut juridic și de formă, a textului adoptat de Senat și cel adoptat de Camera Deputaților.

O situație identică se deduce din analiza **art.5 alin.(1)**: forma adoptată de Camera Deputaților raportat la forma aceluiași articol adoptat de Senatul României. Astfel, derogării privind scutirea de la plata „taxei pe teren” reglementată în forma Senatului i se atașează, în forma Camerei Deputaților, regimul juridic al „ajutorului de stat”, în sensul că taxa menționată mai sus ar constitui un ajutor de stat. Or, între acordarea unei scutiri legale de la plata unei taxe pe valoarea unui imobil și aplicarea schemelor de ajutor de stat, pe durată determinată, conform art.107 alin.(1) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE/TFUE), ne aflăm în situația unei diferențe esențiale de conținut juridic între forma art.5 alin.(1) adoptată în Senat și forma aceluiași articol adoptat de Camera Deputaților, ceea ce reclama o nouă analiză a textului normativ de către Camera de reflecție, Senatul României.

Aceleași argumente invocăm și pentru modificarea efectuată în Camera decizională în conținutul art.7 și art.10 din Lege. Diferențele de conținut juridic și de formă, adoptate de Senat în raport cu cele adoptate de Camera Deputaților, sunt de neînlăturat în privința art.8 din Legea supusă controlului de constituționalitate:

- în forma Senatului:

„Art.8.- În privința taxei pe valoarea adăugată, activităților economice autorizate potrivit prezentei legi, le este aplicabil regimul prevăzut la art.267 alin.(3) din Legea nr.227/2015 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare”

- în forma Camerei Deputaților:

„Art.8.-

(1) În privința taxei pe valoarea adăugată, prin derogare de la prevederile art. 291 alin. (1) și (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se aplică cota redusă de TVA de 5% asupra bazei de impozitare pentru următoarele livrări de bunuri și servicii:

- 1. serviciile de alimentare cu apă și de canalizare;*
- 2. transportul de persoane și al bagajelor acestora;*
- 3. prestarea de servicii furnizate pentru curățarea străzilor, colectarea și tratarea deșeurilor menajere, altele decât cele prestate de instituțiile publice;*

4. *livrarea de gaze naturale, electricitate sau de energie pentru încălzirea urbană.*

(2) Prevederile de la pct. 4 se aplică începând cu data de 1 a lunii următoare datei consultării Comitetului pentru TVA din cadrul Comisiei Europene. Ministerul Finanțelor Publice va publica pe site-ul său oficial www.mfinante.ro data consultării.

(3) Celelalte activități economice autorizate și desfășurate pe terenurile menționate la art. 2 se supun prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”

Ceea ce în forma Senatului reprezintă o normă de trimitere privind aplicarea regimului fiscal prevăzut de art.267 alin.(3) din Legea nr.227/2015 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare devine, în forma Camerei Deputaților, o normă derogatorie de la aplicarea regimului fiscal prevăzut de Legea 267/2015 privind Codul Fiscal, fără a se indica sursa de finanțare a aplicării derogării menționate mai sus. Consecința firească a adoptării unei asemenea reglementări direct în Camera decizională era retrimiteră acestei norme, spre dezbateră și aprobare, în Camera de reflecție, respectiv Senatul României.

În raport cu argumentele invocate mai sus, vă rugăm să constatați că Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate este neconstituțională în ansamblul său deoarece încalcă principiul bicameralismului, consacrat de art.61 alin.(2) din Constituția României.

II.2 Legea este neconstituțională deoarece încalcă dispozițiile art.138 alin.(5) din Constituția României.

Legea criticată a fost modificată în Camera decizională prin adoptarea de amendamente care au schimbat conținutul juridic al Legii în materie fiscală, fără a se indica sursa de finanțare a noii cheltuieli bugetare dedusă din acordarea de facilități la plata unor impozite și taxe.

Dispozițiile art.6, art.7 și art.10 au impact fiscal atât asupra bugetului de stat, cât și asupra bugetelor locale aparținând unităților administrativ-teritoriale. În conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale, președintele Comisiei permanente sesizate pentru a redacta raportul asupra propunerii legislative are obligația de a solicita Guvernului României, dar și inițiatorilor proiectului de lege întocmirea și ulterior prezentarea fișei care să arate impactul fiscal-bugetar al modificărilor legislative preconizate asupra bugetului de stat, precum și indicarea sursei de finanțare a noii cheltuieli bugetare, în temeiul principiului colaborării loiale între instituțiile statului.

Această fișă sau alte date privind sursa de finanțare nu au fost solicitate Guvernului României nici de către președinții comisiilor permanente sesizate în fond, nici de către inițiatori. De altfel, la ședința comună a comisiilor sesizate cu

întocmirea raportului nu a participat niciun reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice.

Curtea Constituțională, prin Decizia nr. Nr.593 din 14 septembrie 2016, precizează: „26. Pentru a analiza în mod complet critica raportată la art.138 alin.(5) din Constituție, Curtea va avea în vedere și dispozițiile art.111 alin.(1) teza finală din Constituție. Prin Decizia nr.22 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.160 din 2 martie 2016, paragraful 53, Curtea a reținut că, în cazul în care o inițiativă legislativă implică modificări bugetare, solicitarea informării din partea Guvernului este obligatorie. Din aceste dispoziții rezultă că legiuitorul constituant a dorit să consacre garanția constituțională a colaborării dintre Parlament și Guvern în procesul de legiferare, instituind obligații reciproce în sarcina celor două autorități publice (a se vedea Decizia nr.515 din 24 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1.195 din 14 decembrie 2004). Curtea a mai reținut că în cadrul raporturilor constituționale dintre Parlament și Guvern este obligatorie solicitarea unei informări atunci când inițiativa legislativă afectează prevederile bugetului de stat. Această obligație a Parlamentului este în consonanță cu dispozițiile constituționale ale art.138 alin.(2) care prevăd că Guvernul are competența exclusivă de a elabora proiectul bugetului de stat și de a-l supune spre aprobare Parlamentului. În temeiul acestei competențe, Parlamentul nu poate prestabilii modificarea cheltuielilor bugetare fără să ceară Guvernului o informare în acest sens. **Dat fiind caracterul imperativ al obligației de a cere informarea menționată, rezultă că nerespectarea acesteia are drept consecință neconstituționalitatea legii adoptate (Decizia nr.1.056 din 14 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.802 din 23 noiembrie 2007); [...]**

30. Curtea a mai reținut, prin Decizia nr.22 din 20 ianuarie 2016, paragraful 59, că „în lipsa unei fișe financiare reactualizate la momentul adoptării legii conform art.15 alin.(3) din Legea nr. 500/2002, având în vedere că punctul de vedere al Guvernului a fost exprimat anterior depunerii la Parlament a legii bugetului pe anul 2016 (9 decembrie 2015), că legea bugetului fusese adoptată cu câteva zile anterior legii analizate, fără a cuprinde, în mod evident, noua cheltuială bugetară votată, și în lipsa unui dialog real între Guvern și Parlament (în cazul de față reprezentat de Senat), nu se poate trage decât concluzia că la adoptarea legii s-a avut în vedere o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și efectiv, nefiind așadar reală”.

31. Raportat la art.138 alin.(5) din Constituție, în situația de față, Curtea constată că legea a fost adoptată la data de 28 iunie 2016 și ar urma să intre în vigoare, în privința majorării salariale, la data de 1 septembrie 2016. Guvernul nu a prezentat nicio fișă financiară care să demonstreze că printr-o atare majorare salarială s-ar depăși deficitul bugetar de 3% din valoarea PIB, prezentând — în sesizarea depusă la Curtea Constituțională — doar estimările sale cu privire la nivelul deficitului bugetar, fără a lua, în mod concret, în calcul

influența financiară de 3,4 milioane lei pentru anul 2016 și 13,6 milioane lei pentru anul 2017 pe care ar produce-o măsura analizată asupra nivelului deficitului bugetar.”

Deducem că procedura obligatorie de urmat în situația unei propuneri legislative cu impact asupra bugetului de stat este indicarea, în mod expres, a sursei de finanțare pentru cheltuiala bugetară generată de aceasta. Procedura nu a fost îndeplinită în cadrul procesului legislativ desfășurat în Camera Deputaților. Vă rugăm să constatați că Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate este neconstituțională în ansamblul său deoarece încalcă dispozițiile art.138 alin.(5) din Constituția României.

III. MOTIVE INTRINSECI DE NECONSTITUȚIONALITATE

III.1 Dispozițiile art. și art.3 din Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate sunt neconstituționale deoarece încalcă dispozițiile art.1 alin.(5) coroborat cu art.35 din Constituția României.

Instituirea unui regim fiscal derogatoriu care să încurajeze activitatea economică în zonele de tipul ariilor naturale protejate unde aceste activități economice sunt interzise constituie o încălcare a dispozițiilor art.1 alin.(5) coroborat cu art.35 din Constituția României.

Invocăm dispozițiile art.1 alin.(5) din Constituție, respectiv încălcarea principiului legalității, pentru că instituirea activităților economice cu regim fiscal derogatoriu de la dreptul comun în zonele declarate arii naturale protejate încalcă dreptul fundamental al cetățenilor la un mediu sănătos, prevăzut și garantat de art.35 din Constituția României, dispoziție constituțională care „*recunoaște dreptul oricărei persoane la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic*”, statul asigurând „*cadrul legislativ pentru exercitarea acestui drept*”.

Crearea cadrului fiscal derogatoriu și autorizarea activităților economice cu regim juridic special, de exemplu jocurile de noroc, în ariile naturale protejate, afectează în mod evident mediul, cunoscut fiind impactul generat de edificarea unor construcții asupra florei și faunei existente, spre exemplu, în Delta Dunării (unde identificăm insule, grinduri, amenajări hidrotehnice, obiect de reglementare al prezentei legi) sau în alte arii naturale protejate prin dispozițiile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice* sau prin *Legea nr.82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei Delta Dunării, cu modificările și completările ulterioare*.

În acest sens, O.U.G. nr.57/2007 instituie următoarele definiții și interdicții:

-, Art. 4 pct. 18. Este arie naturală protejată - zona terestră și/sau acvatică în care există specii de plante și animale sălbatice, elemente și formațiuni biogeografice, peisagistice, geologice, paleontologice, speologice sau de altă natură, cu valoare ecologică, științifică ori culturală deosebită, care are un regim special de protecție și conservare, stabilit conform prevederilor legale;

„Art. 22

(2) Zonele cu protecție strictă sunt zonele din parcurile naționale și naturale, de mare importanță științifică, ce cuprind atât rezervații științifice, cât și zone sălbatice în care nu au existat intervenții antropice sau nivelul acestora a fost foarte redus.

(3) În zonele prevăzute la alin. (2) se interzice desfășurarea oricăror activități umane, cu excepția activităților de cercetare, educație și ecoturism, cu limitările descrise în planurile de management.

(4) Zonele de protecție integrală cuprind cele mai valoroase bunuri ale patrimoniului natural din interiorul ariilor naturale protejate.

(5) În zonele prevăzute la alin. (4) sunt interzise:

a) orice forme de exploatare sau utilizare a resurselor naturale, precum și orice forme de folosire a terenurilor, incompatibile cu scopul de protecție și/sau de conservare;

b) activitățile de construcții-investiții, cu excepția celor destinate administrării ariei naturale protejate și/sau activităților de cercetare științifică ori a celor destinate asigurării siguranței naționale sau prevenirii unor calamități naturale.”

[...]

Anexa nr. 1: Scopul și regimul de management al categoriilor de arii naturale protejate

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) lit. a)-c) și alin. (2) din prezenta ordonanță de urgență, scopul și regimul de management al categoriilor de arii naturale protejate ce compun rețeaua națională de arii protejate sunt următoarele:

a) Rezervații științifice

Rezervațiile științifice sunt acele arii naturale protejate ale căror scopuri sunt protecția și conservarea unor habitate naturale terestre și/sau acvatice, cuprinzând elemente reprezentative de interes științific sub aspect floristic, faunistic, geologic, speologic, paleontologic, pedologie sau de altă natură. Mărimea rezervațiilor științifice este determinată de arealul necesar pentru asigurarea integrității zonei protejate. Managementul rezervațiilor științifice asigură un regim strict de protecție prin care habitatele sunt păstrate într-o stare pe cât posibil neperturbată. În aceste zone se interzice desfășurarea oricăror activități umane, cu excepția activităților de cercetare, educație și de ecoturism

cu limitările descrise în planurile de management, cu acordul forului științific competent și al administratorului rezervației științifice. Rezervațiile științifice corespund categoriei I IUCN (Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii)

Rezervație Naturală Strictă: arie protejată, administrată în principal în scopuri științifice".

De asemenea, Legea nr.82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei Delta Dunării, cu modificările și completările ulterioare dispune:

„Art.1

Se constituie Rezervația Biosferei "Delta Dunării", denumită în cele ce urmează rezervație, zonă de importanță ecologică națională și internațională, care cuprinde următoarele unitati fizico-geografice : Delta Dunării, saraturile Murighiol-Plopu, complexul lagunar Razim-Sinoe, Dunarea maritima pina la Cotul Pisicii, sectorul Isaccea-Tulcea cu zona inundabila, litoralul Marii Negre de la Bratul Chilia pina la Capul Midia, apele maritime interioare si marea teritoriala, pina la izobata de 20 m inclusiv.

Art. 2¹

Se instituie asupra rezervației regimul de arie naturală protejată, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, și se încadrează în următoarele categorii de management: rezervație a biosferei, zonă umedă de importanță internațională, sit al patrimoniului natural și universal și sit al rețelei Natura 2000.

Art.3 alin.(1)

Pentru asigurarea protecției și conservării unor zone de habitat natural și a diversității biologice specifice, precum și pentru valorificarea resurselor naturale disponibile, potrivit cerințelor de consum ale populațiilor locale și în limitele potențialului biologic natural de regenerare a acestor resurse, se delimitează următoarele zone cu regim diferențiat de protecție ecologică:

a)zone strict protejate, având regimul de conservare al rezervațiilor științifice;”

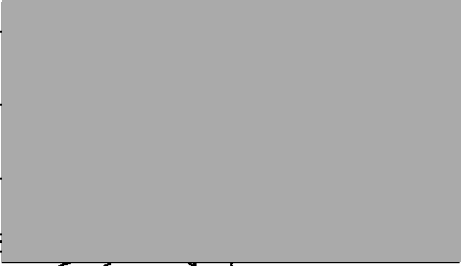

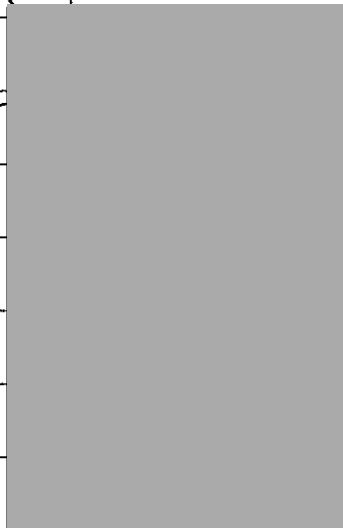

Pe cale de consecință, orice activitate umană de natură economică este interzisă în zonele care sunt declarate arie naturală protejată dacă acestea sunt de interes național sau internațional, având regimul de management și conservarea al rezervațiilor științifice. Rezervația Biosferei „Delta Dunării” este instituită ca arie naturală protejată de interes național și internațional, cu regim de management și conservarea al rezervațiilor științifice, prin dispozițiile Legii nr.82/1993 coroborat cu OUG nr.57/2003. Delta Dunării este alcătuită din terenuri de tip insule, grinduri sau rezultate din amenajări hidrotehnice. În

consecință, dispozițiile *per a contrario* stipulate de art.2 și art.3 din Legea criticată în raport cu dispozițiile Legii nr.82/1993 și ale OUG nr.57/2003, antecitate, constituie o încălcare a principiului legalității dedus din dispozițiile art.1 alin.(5) din Constituția României, având ca rezultat vătămarea dreptului fundamental al cetățenilor români, consacrat și garantat de art.35 din Constituția României, dreptul la un mediu sănătos.

Vă solicităm să constatați că dispozițiile art.2 și art.3 din Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate sunt neconstituționale, deoarece încalcă dispozițiile art.1 alin.(5) coroborat cu art.35 din Constituția României.

În drept, ne întemeiem sesizarea atât pe dispozițiile art. 133 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, cât și pe dispozițiile art. 15 alin (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

**Tabel cu semnatarii Sesizării Curții Constituționale a României cu privire
la Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil
anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități
economice autorizate (PL-x 453/2017)**

Nr. Crt.	Nume	Semnătura
1.	Turcan Raluca	
2.	Andronache Gabriel	
3.	Achiței Vasile Cristian	
4.	Alexe Costel	
5.	Anastase Roberta Alma	
6.	Ardelean Ben Oni	
7.	Balan Ioan	
8.	Bica Dănuț	
9.	Bodea Marius	
10.	Bode Lucian Nicolae	
11.	Boroianu Robert Aurel	
12.	Buican Cristian	
13.	Bumb Sorin-Ioan	
14.	Calista Mara Daniela	
15.	Cherecheș Florica	
16.	Cherecheș Viorica	
17.	Cozmanciuc Mugur	
18.	Culeafă Mihai	
19.	Cupșa Ioan	
20.	Dobre Victor Paul	
21.	Dobrovie Matei-Adrian	

22.	Fădor Angelica	
23.	Gheorghe Daniel	
24.	Gheorghe Tinel	
25.	Gheorghiu Bogdan	
26.	Ghilea Gavrilă	
27.	Giugea Nicolae	
28.	Gudu Vasile	
29.	Heiuș Lucian	
30.	Huțucă Bogdan Iulian	
31.	Ioniță Antoneta	
32.	Ionescu George	
33.	Leoreanu Laurențiu	
34.	Lungu Tudorița	
35.	Mareș Mara	
36.	Mihalescul Dumitru	
37.	Moldovan Sorin-Dan	
38.	Neagu Nicolae	
39.	Nicoară Romeo Florin	
40.	Olar Corneliu	
41.	Oprea Dumitru	
42.	Oros Nechita-Adrian	
43.	Palăr Ionel	
44.	Pirtea Marilen	
45.	Popescu Pavel	
46.	Popescu Virgil Daniel	

47.	Preda Cezar	
48.	Predoiu Marian-Cătălin	
49.	Prișcă Razvan Sorin	
50.	Raetchi Ovidiu- Alexandru	
51.	Răcuci Claudiu Vasile	
52.	Roman Florin Claudiu	
53.	Romanescu Cristinel	
54.	Săftoiu Ana- Adriana	
55.	Schelean-Somfelean Valeria Diana	
56.	Sitterli Ovidiu-Ioan	
57.	Sighiartău Robert Ionatan	
58.	Stamatian Vasile Florin	
59.	Stroe Ionut Marian	
60.	Șișcu George	
61.	Șovăială Constantin	
62.	Ștefan Ion	
63.	Știrbu Gigel Sorinel	
64.	Trăilă Cristina	
65.	Varga Glad-Aurel	
66.	Varga Vasile	
67.	Vîlceanu Dan	
68.	Voicu Mihai	

Lista semnatarilor sesizării de neconstituționalitate a legii privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate (Pl nr 453/2017)

NR.	DEPUTAT	SEMNATURĂ	PARTID
1.	BARNA ILIE-DAN		USR
2.	BENGA TUDOR-VLAD		USR
3.	BOTEZ MIHAI-CĂTĂLIN		USR
4.	BULAI IULIAN		USR
5.	CHICHIRĂU COSETTE-PAULA		USR
6.	COSMA LAVINIA-CORINA		USR
7.	DAN NICUȘOR-DANIEL		Afiliat USR
8.	DEHELEAN SILVIU		USR
9.	DRULĂ CĂTĂLIN		USR
10.	DURUȘ VLAD-EMANUEL		USR
11.	GHINEA CRISTIAN		USR
12.	ION STELIAN-CRISTIAN		USR
13.	IURIȘNIȚI CRISTINA-IONELA		USR
14.	LUPESCU DUMITRU		USR
15.	MOȘTEANU LIVIU-IONUȚ		USR
16.	NĂSUI CLAUDIU-IULIUS-GAVRIL		USR
17.	POP RAREȘ-TUDOR		USR
18.	POPESCU NICOLAE-DANIEL		USR
19.	PRISNEL ADRIAN-CLAUDIU		USR
20.	PRUNĂ CRISTINA-MĂDĂLINA		USR
21.	RĂDULESCU DAN-RĂZVAN		USR
22.	RODEANU BOGDAN-IONEL		USR
23.	SEIDLER CRISTIAN-GABRIEL		USR
24.	STANCIU-VIZITEU LUCIAN-DANIEL		USR
25.	UNGUREANU EMANUEL-DUMITRU		USR
26.	VLAD SERGIU-COSMIN		USR
27.	ZAINEA CORNEL		USR
28.			
29.			
30.			